

og Fabrikanter i Kjøbenhavn ere berettigede til at falholde deres Varer enten fra deres Værksted, Fabrik, Bopæl eller een aaben Butik i Staden. De paa Landet boende Haandværkere og Fabrikanter kunne have eet Udsalgssted enten ved Bopælen eller Værkstedet; Fabrikanter kunne derhos tillige have Udsalg i Kjøbstæderne, dog kun eet i hver Kommune". Efter denne Paragraf i Næringsloven har det antageligen været Meningen at indrømme Haandværkerne og Fabrikanterne ikkun eet Udsalg i hver Kjøbstad, men efter Paragrafens Ordlyd er det blevet Hævd i Praxis, at de i Kjøbstæderne og i Kjøbenhavn kunne have saa mange Udsalg, som de finde for godt; da Kjøbmænd ikkun maa have eet Udsalg, bør Haandværkerne og Fabrikanterne ikke heller have større Rettigheder, og Forslaget sigter til at indføre Lighed for Loven i saa Henseende. Dette er saa meget mere nødvendigt, som Kjøbmændene ikke have Rettighed til at drive noget Haandværk og saavel Haandværkerne som Fabrikanterne ere berettigede til at sælge andre Artikler end de selv tilvirke. § 32 foreslaas forandret til: „Under Kjøbmandshandel indbefattes for Landets Vedkommende, dog med den af § 56 flydende Indskrænkning, al Slags Handel i Stort og Smaat. Dog kan en Kjøbmand ei i Smaat forhandle Medicinalvarer, der ifølge Lov og Anordning ere forbeholdte Apothekerne, ei heller uden særskilt Borgerstabs drive Marskandiserhandel. I Kjøbenhavn kan tages Borgerstabs som Kjøbmand med Ret til at drive Sjenfram-, Manufaktur-, Urtefram- og Hørframhandel, i Lighed med hvad der er bestemt for Vinhandel og Tømmerhandel i § 44 og 45". Ved dette Forslag er det selvfølgeligen ikke Hensigten at gjenindsføre de gamle Lov, eller at fratage Detaillisterne en Del af de Rettigheder, som § 33 bestemmer, men kun at faae indført for nævnte Sag en lignende Stilling, som der er indrømmet Vinhandlere og Tømmerhandlere ved Næringsloven. Sjenfram-, Manufaktur- og Urteframagene have søgt det som et Savn, at det ikke er bleven dem indrømmet at kunne tage Borgerstabs paa det Sag, hvormed de specielt beskæftige sig, og da Forslaget lyder paa, at dette kan tillades, men ikke at man er forpligtet dertil, saa bliver jo Ingen trungen til at tage andet Borgerstabs, end han selv vælger. Det til § 66 stillede Forslag støtter sig hertil og har til Hensigt at tilføre Kjøbmandsstanden dygtige Kræfter ad Frivillighedens Vej. Dette Kjøbmandsborgerskab i Kjøbenhavn bør selvfølgeligen give Ret til at handle med alle Artikler, som høre til de nævnte fire Sag for at undgaa indbyrdes Strid. § 34 foreslaas forandret til: „Det er ikke nogen Detailhandler tilladt at have Udsalg fra andre Steder end fra aaben Butik, dog er dette ei anvendeligt paa den, der tillige har Ret til Handel i Stort. Ingen Handlende er berettiget til at have Butik paa flere Steder i samme Kommune, og Ingen er berettiget til at aabne Udsalget, før han for vedkommende Øvrighed har fremvist Borgerstabs og afgivet Erklæring om, at han handler for egen Regning. Overtrædelse af disse Bestemmelser ansees som uberettiget Næringsbrug". Skjøndt Næringsloven paabyder, at ingen Handlende er berettiget til at have Butik paa flere Steder i samme Kommune, sker der mangfoldige Forsøg paa at omgaa denne Bestemmelse, hvilket søges forhindret ved denne Omredaktion af Paragrafen. § 36 foreslaas forandret til: „Den saakaldte Kommissionshandel er tilladt Enhver med de samme Kvantiteter, som han for egen Regning maa købe og sælge; dog er det ikke tilladt at falbyde eller sælge Varer i Smaat for udenlandsk Regning, i hvilket Tilfælde Varerne konfiskeres, og Beløbet tilfalder en af de i § 75 nævnte Kasjer. Blotte Speditionsforretninger og Aghederi ansees som fri Næring". Saavel ved Falbyden i Butiksvinduer, som ved Averteren og i Smug søges Salg i Smaat for udenlandsk Regning fremmet, og det synes derfor at være rigtigt at give denne Paragraf en bestemtere Affattelse for at forebygge Misbrug i saa Henseende. § 37, sidste Punktum, foreslaas forandret til: „Det er ikke nogen forment at afskaffe de af ham selv tilvirkede Varer til Beboerne paa Landet og i Kjøbstæderne, dog skal det ei være tilladt den, som ei er handelsberettiget, dermed at holde Udsalgssted". Ved dette Forslag søges der ikke tilveiebragt en Forandring eller delvis Ophævelse af Fordringen af 23de April 1845, men kun en Begrænsning af den om sig gribende Omløben med saakaldte Husflidsprodukter, særligen af Manufakturtaget, hvilke foregives at være opkjøbte paa Landet. Til § 42 stilles følgende Forslag, efter sidste Punktum tilføies: „Enhver, som beskæftiger sig med Prøvehandel eller Agenturforretning for udenlandsk Regning, skal tage Borgerstabs som Grosserer i Kjøbenhavn eller som Kjøbmand i Provindskjøbstæderne; han berettiges derved imidlertid kun til at udøve nævnte Handel og Forretning paa det Sted, hvor han har Bopæl. Overtrædelse af denne Bestemmelse straffes som uberettiget Næringsbrug". Dette Forslag maa betragtes som et Supplement til Forordningen af 8de Juni 1839 angaaende disse Forhold, som trænge til en nøagtigere Bestemmelse, og Forslaget vil i saa Henseende utvivlsomt være meget nyttigt. Til § 66 stilles Forslag om følgende Tillæg: „Der oprettes for